The Holy See

BENEDIKT XVI.

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 18. rujna 2005.

Odnos između svetosti i euharistije

Draga braćo i sestre!

Dok se Godina euharistije pribliava svome kraju, htio bih se vratiti na jednu posebno značajnu temu, koja je toliko prirasla srcu moga časnoga prethodnika, Ivana Pavla II.: odnos između svetosti, toga cilja i puta kojim hode Crkva i svaki kršćanin, i euharistije. Posebice se moja misao danas upravlja prema svećenicima, kako bih podcrtao da se upravo u euharistiji nalazi tajna njihova posvećenja. Snagom svetoga reda, svećenik prima dar i zadatak da sakramentalno ponavlja geste i riječi kojima je Isus na Posljednjoj večeri ustanovio spomen-čin svoga Vazma. Po svećenikovim se rukama obnavlja to veliko čudo ljubavi, kojemu je on pozvan biti još vjernijim svjedokom i navjestiteljem (usp. apostolsko pismo Ostani s nama, Gospodine, 30). Upravo stoga prezbiter mora biti ponajprije klanjatelj i motritelj euharistije, počevši od samoga trenutka njezina slavljenja. Dobro nam je poznato da valjanost sakramenta ne ovisi o svetosti slavitelja, ali će učinkovitost sakramenta za njega samoga i za druge biti utoliko veća ukoliko će ga on više proivljavati dubokom vjerom, arkom ljubavlju i gorućim duhom molitve.

Kroz godinu liturgija nam kao primjere donosi svete sluitelje oltara, koji su snagu za nasljedovanje Krista primali iz svakodnevne bliskosti s njime u slavljenju euharistije i u euharistijskome klanjanju. Prije nekoliko dana spomenuli smo se sv. Ivana Zlatoustoga, carigradskoga patrijarha s kraja četvrtoga stoljeća. Nazvan je zlatoustim zbog naročite rječitosti; no naziva ga se i "euharistijskim naučiteljem", zbog širine i dubine njegova nauka o presvetome sakramentu. "Boanska liturgija", koja se slavi u istočnim Crkvama, nosi njegovo ime, a njegovo geslo: "dovoljan je jedan čovjek ispunjen arom da preobrazi čitav narod", svjedoči o učinkovitosti Kristova djelovanja po njegovim

slubenicima. U ovo naše doba ističe se lik svetoga Pija iz Pietrelcine, kojega ćemo se spomenuti sljedećega petka. Slaveći svetu misu, on je tolikom gorljivošću proivljavao otajstvo Kalvarije da je učvršćivao i vjeru i pobonost sviju. I znakovi rana, što mu ih je Bog darovao, bili su izraz bliskoga suobličenja s Isusom raspetim. Razmišljajući o svećenicima zaljubljenima u Euharistiju, ne moe se zaboraviti niti sveti Ivan Marija Vianney, ponizni upnik Arški iz vremena Francuske revolucije. Svetošću svoga ivota i pastoralnom revnošću, on je uspio od svoga malenoga mjesta načiniti kršćansku zajednicu pokrenutu Riječju Bojom i sakramentima.

Obratimo se sada Mariji, moleći posebno za svećenike čitavoga svijeta, kako bi od ove Godine euharistije kao plod primili obnovljenu ljubav prema sakramentu što ga slave. Zagovorom djevičanske Majke Boje, neka uvijek ive i svjedoče otajstvo koje je stavljeno u njihove ruke za spas svijeta.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana